

En ny åklagarorganisation

Sammanfattning

I detta ärende behandlar utskottet regeringens proposition En ny åklagarorganisation (prop. 2004/05:26) jämte tre motioner.

Regeringens förslag innebär att den centrala förvaltningsmyndigheten Riksåklagaren och de sex regionala åklagarmyndigheterna inom åklagarorganisationen avvecklas och bildar en ny myndighet. Ekobrottsmyndigheten omfattas inte av förändringen. Förslaget föranleder vissa följdändringar i rättegångsbalken.

Organisationsförändringen planeras bli genomförd samtidigt som lagändringarna föreslås träda i kraft, dvs. den 1 januari 2005.

Utskottet föreslår att riksdagen bifaller regeringens förslag och avslår motionerna. I ärendet finns två reservationer (m resp. fp, kd) och två särskilda yttranden (fp resp. v).

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Propositionens huvudsakliga innehåll.....	4
Utskottets överväganden.....	5
En ny åklagarorganisation.....	5
Åklagarorganisationen en myndighet.....	5
Tillsyn m.m.....	7
Övrigt.....	8
Reservationer.....	10
1. Åklagarorganisationen en myndighet, punkt 1 (m).....	10
2. Ett fristående tillsynsorgan, punkt 2 (fp, kd).....	11
Särskilda yttranden.....	12
1. Åklagarorganisationen en myndighet, punkt 1 (fp).....	12
2. Jäv för åklagare, punkt 3 (v).....	12
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	13
Propositionen.....	13
Följdmotioner.....	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag.....	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Åklagarorganisationen en myndighet

Riksdagen godkänner regeringens förslag till riktlinje för åklagarväsendets organisation och antar regeringens förslag till lag om ändring i rättegångsbalken. Därmed bifaller riksdagen proposition 2004/05:26 punkterna 1 och 2 samt avslår motion 2004/05:Ju15 yrkandena 1 och 2.

Reservation 1 (m)

2. Ett fristående tillsynsorgan

Riksdagen avslår motion 2004/05:Ju14.

Reservation 2 (fp, kd)

3. Jäv för åklagare

Riksdagen avslår motion 2004/05:Ju13.

Stockholm den 25 november 2004

På justitieutskottets vägnar

Johan Pehrson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Johan Pehrson (fp), Britta Lejon (s), Rolf Olsson (v), Margareta Sandgren (s), Beatrice Ask (m), Lennart Nilsson (s), Helena Frisk (s), Elisebeht Markström (s), Jeppe Johnsson (m), Yilmaz Kerimo (s), Torkild Strandberg (fp), Johan Linander (c), Göran Norlander (s), Cecilia Magnusson (m), Joe Frans (s), Leif Björnlod (mp) och Olle Sandahl (kd).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Den 2 april 2004 gav Riksåklagaren in rapporten Organisation för en effektiv och hög lagföring till regeringen. I rapporten lämnades förslag till en förändrad åklagarorganisation. Förslagen i propositionen bygger på rapportens förslag och remissbehandlingen av den. Regeringen har gjort bedömningen att det skulle sakna betydelse att höra Lagrådet över förslagen.

Med anledning av propositionen har det väckts fyra motioner, Ju12–15. Motion Ju12, vari yrkas att Ekobrottsmyndigheten skall avskaffas, behandlar utskottet i budgetbetänkandet, betänkande 2004/05:JuU1.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att den centrala förvaltningsmyndigheten Riksåklagaren och de sex regionala åklagarmyndigheterna inom åklagarorganisationen, dvs. med undantag för Ekobrottsmyndigheten, skall avvecklas och bilda en ny myndighet. Myndigheten bör ledas av riksåklagaren.

Syftet med reformen är att förstärka den lokala operativa åklagarverksamheten, minska de administrativa kostnaderna för organisationen och att förbättra verksamheten för rättslig utveckling och uppföljning. Det övergripande syftet är att skapa en organisation för en hög och effektiv lagföring.

I propositionen föreslås vidare vissa ändringar i rättegångsbalken till följd av omorganisationen.

Reformen genomförs när lagändringarna föreslås träda i kraft, dvs. den 1 januari 2005.

Utskottets överväganden

En ny åklagarorganisation

Utskottets förslag i korthet

Utskottet föreslår att riksdagen godkänner regeringens förslag om riktlinje för åklagarväsendets organisation. Riktlinjen går ut på att de sex regionala åklagarmyndigheterna och den centrala förvaltningsmyndigheten Riksåklagaren avvecklas och att det bildas en ny myndighet den 1 januari 2005. Utskottet föreslår vidare att riksdagen antar regeringens förslag till följdändringar i rättegångsbalken. Som en följd av detta föreslår utskottet att riksdagen avslår en motion som går ut på att den regionala nivån skall behållas. Härutöver föreslår utskottet att riksdagen avslår motionsyrkanden om att inrätta ett fristående tillsynsorgan och om särskilda jävsregler för åklagare. Här hänvisar utskottet till de förändringar som planeras inom den nya åklagarorganisationen och till pågående beredningsarbete.

Jämför reservationerna 1 (m) och 2 (fp, kd) samt särskilda yttrandena 1 (fp) och 2 (v).

Åklagarorganisationen en myndighet

Den nuvarande organisationen inom åklagarväsendet, som lades fast genom en reform år 1996, har tre organisationsnivåer: en central, en regional och en lokal nivå. Den centrala nivån består av Riksåklagaren, som är central förvaltningsmyndighet för åklagarväsendet. Organisationen under Riksåklagaren är indelad i sex åklagarregioner. I varje region finns en åklagarmyndighet som leds av en överåklagare. Åklagarmyndigheterna är självständiga myndigheter som bedriver åklagarverksamhet inom sina respektive verksamhetsområden. Den lokala nivån består av de för närvarande 42 åklagarkamrarna som finns inom de sex regionala myndigheterna. Det är på kamrarna som i princip all operativ åklagarverksamhet bedrivs. Åklagarkamrarna leds av chefsåklagare.

I propositionen föreslås att myndigheten Riksåklagaren och de sex regionala åklagarmyndigheterna avvecklas och att en ny myndighet bildas den 1 januari 2005. Vidare föreslås vissa ändringar i rättegångsbalken. Ändringarna är en följd av att överåklagare i den nya organisationen inte kommer att vara myndighetschefer.

Härutöver redovisar regeringen i propositionen sin bedömning av hur åklagarverksamheten bör organiseras i framtiden. Den nya myndigheten bör enligt regeringen bestå av en central ledningsnivå och en lokal operativ nivå. Myndigheten bör ledas av riksåklagaren.

Tanken är att den *centrala ledningsnivån* skall ansvara för verksamhetsledning, planering och samordning av den samlade verksamheten samt för övergripande strategi- och policyfrågor. Inom den centrala administrationen kommer bl.a. frågor om ekonomi, personal, utbildning och IT-stöd att ingå som huvuduppgifter. Som en del av den centrala ledningsstrukturen kommer det vidare enligt propositionen att inrättas ett antal nationella utvecklingscenter. Dessa kommer att ledas av överåklagare. Verksamheten vid dessa center kommer att inriktas mot rättslig utveckling, analys och uppföljning av rättstillämpningen, arbetsmetoder, kunskapsuppbyggnad m.m. Avsikten är att de nationella utvecklingscentrens ansvarsområden skall utgå från brottsområden. Ett sådant område kan omfatta brott mot person, ett annat förmögenhetsbrott jämte övriga brottsbalksbrott, miljöbrott och korruption. Ett tredje ansvarsområde kan avse specialstraffrätt med inriktning på narkotikabrott och smugglingsbrott. Slutligen kan ett fjärde ansvarsområde ta sikte på förundersökningsledning och andra frågor som är knutna till mängdbrottslighet samt brottsofferfrågor.

På den *lokala nivån* bör enligt regeringen de lokala åklagarkamrarna få ett ansvar direkt under den centrala ledningen för all åklagarverksamhet inom deras respektive verksamhetsområden. Åklagarnas behörighet bör utvidgas till att omfatta hela landet. Den lokala organisationsnivån påverkas i princip inte av den nya myndighetsstrukturen.

I motion Ju15 (m) yrkas avslag på förslaget. Motionärerna kritiserar bl.a. den planerade ordningen med nationella utvecklingscenter. I motionen förordas i stället att den nuvarande regionala nivån bibehålls som ett instrument för ledning.

Utskottet vill inledningsvis understryka att all statlig verksamhet skall bedrivas effektivt och rättssäkert. Myndigheterna inom åklagarväsendet måste liksom rättsväsendets övriga myndigheter bedriva sin verksamhet på ett sätt som säkerställer en effektiv brottsbekämpning med högt ställda krav på kvalitet och rättssäkerhet.

Åklagarorganisationens huvuduppgift är att lagföra dem som har begått brott. Trots olika satsningar är lagföringsnivån över en tioårsperiod i stort sett oförändrad. En delförklaring är att en alltför stor andel av de tillgängliga resurserna används till administrativ verksamhet. Som regeringen anför kräver organisationen med sina sex självständiga myndigheter och en central myndighet särskilda resurser som är ägnade åt att klara den administration som följer av själva myndighetsstrukturen. Ledningen och styrningen samt administrationen av åklagarverksamheten bör kunna förenklas och effektiviseras genom att uppgifter som är gemensamma för hela åklagarorganisationen hanteras på en enda plats inom den.

Utskottet anser att den centrala ledningen och styrningen av den operativa åklagarverksamheten bör kunna bli effektivare med den föreslagna organisationsförändringen. Genom förslaget frigörs resurser som kan användas för rättslig utveckling och operativ åklagarverksamhet. Det finns därför skäl att välkomna regeringens förslag. Som Brottsförebyggande rådet påpekat under remissbehandlingen av Riksåklagarens rapport ställer den valda lösningen stora krav på kommunikation mellan den centrala nivån och åklagarkamrarna.

När det gäller de nationella utvecklingscentren håller utskottet med regeringen om att uppdelningen av ansvar mellan de olika nationella utvecklingscentren bör kunna bidra till att en betydande kunskap rörande skilda brottstyper samlas och utvecklas. På sikt bör en sådan organisation kunna få betydelse för möjligheterna att åstadkomma en hög och effektiv lagföring. Utskottet utgår från att frukterna av det arbete som kommer att bedrivas på de nationella utvecklingscentren sprids i organisationen – dessa center skall ju vara just nationella. Utskottet anser att det metodutvecklingsarbete som bedrivs inom polisen inte utesluter att sådana frågor hanteras också på de nationella utvecklingscentren. Att samverkan kommer att ske på detta område ser utskottet som en självklarhet.

Sammantaget anser utskottet att en organisation med endast en myndighet utgör en ändamålsenlig grund för att kunna skapa en effektivare och mera rationell åklagarverksamhet med fortsatt höga krav på rättssäkerhet och kvalitet i verksamheten. Utskottet ställer sig alltså bakom regeringens förslag om att myndigheten Riksåklagaren och de sex regionala åklagarmyndigheterna avvecklas samt att det bildas en ny myndighet. Utskottet föreslår följaktligen att riksdagen godkänner denna riktlinje för åklagarväsendets organisation och antar de föreslagna ändringarna i rättegångsbalken. Det sagda innebär att motion Ju15 bör avslås av riksdagen.

Tillsyn m.m.

I motion Ju14 (kd) föreslås ett helt fristående tillsynsorgan för åklagarorganisationen. I motion Ju13 (v) förordas en utredning av reglerna om jäv för åklagare.

Som framgått ovan ställer sig utskottet bakom det organisationsförslag som läggs fram i propositionen. En grundtanke i förslaget är att de nationella utvecklingscentren inom respektive ansvarsområde skall ha hand om tillsyns- och överprövningsverksamheten och att ansvaret för detta skall åvila den överåklagare som är chef vid centret. Det ansvaret följer av bestämmelserna i 7 kap. 2 och 5 §§ rättegångsbalken. Inom det centrala myndighetskansliet kommer det dessutom att inrättas en funktion för systematisk tillsyn, överprövningsverksamhet och handläggning av klagomål mot anställda inom åklagarväsendet. I likhet med regeringen anser utskottet att denna organisation skapar goda förutsättningar för en mer enhetlig rättstillämpning.

Utskottet kan således konstatera att de förändringar som aviseras i propositionen är ägnade att förbättra tillsynen inom åklagarväsendet. Detta utesluter naturligtvis inte att ytterligare förbättringar kan komma att behövas. Här noterar utskottet dock att Kommittén om tillsynen över polis och åklagare i sitt betänkande Förstärkt granskning av polis och åklagare (SOU 2003:41) gjort bedömningen att de brister i tillsynen som kommittén funnit kan åtgärdas inom ramen för den nuvarande organisationen. Vid en samlad bedömning anser kommittén inte att det finns skäl att inrätta ett särskilt tillsynsorgan. Som utskottet ser det får beredningen av kommitténs betänkande utvisa om det finns något behov av ytterligare förändringar. Någon åtgärd från riksdagen är för närvarande inte påkallad beträffande tillsynen inom åklagarorganisationen. Utskottet föreslår att riksdagen avslår motion Ju14.

När det sedan gäller frågan om jäv för åklagare noterar utskottet att en åklagare inte får ta befattning med förundersökning, åtal för visst brott eller annan åtgärd enligt rättegångsbalken om det för honom eller henne beträffande brottet finns en omständighet som skulle utgöra jäv mot domare. Detsamma gäller vid fullgörandet av andra åklagaruppgifter. Jäv får inte grundas på åtgärd som en åklagare har vidtagit på tjänstens vägnar, eller gärning som förövats mot honom i tjänsten. Prövningen av jävsfrågor ankommer – med de ändringar som utskottet tillstyrkt i det föregående – på överåklagare. Riksåklagaren prövar dock jäv mot vice riksåklagaren, biträdande åklagare till riksåklagaren, överåklagare och vice överåklagare. Jäv mot riksåklagaren prövas av honom eller henne. Utskottet har inhämtat att avsikten är att frågan om vilken överåklagare som skall ha till uppgift att besluta i jävsfrågor skall regleras i en arbetsordning inom åklagarväsendet.

Utskottet anser att de förbättringar som redovisats ovan beträffande tillsyn m.m. borgar för att de materiella reglerna om jäv – som såvitt utskottet känner till inte medfört några tillämpningssvårigheter – tillämpas med vederbörlig hänsyn tagen till att det här handlar om åklagares verksamhet. Utskottet noterar också att det inom Justitiedepartementet pågår arbete med att utforma direktiv till en utredning som planeras få i uppdrag att ta fram ett förslag på ett fristående utredningsorgan för handläggning av brottsutredningar mot poliser och åklagare. Utskottet ser alltså – i likhet med vad utskottet tidigare uttalat i denna fråga (senast bet. 2003/04:JuU14 s. 28 f) – inget behov av att utreda frågan om en särskild lagreglering av jäv mot åklagare. Med det anförda föreslår utskottet att riksdagen avslår motion Ju13.

Övrigt

Förslagen i propositionen innebär att åklagarväsendet bildar en myndighet. Det kan därför ifrågasättas om det finns skäl att i lag meddela föreskrifter om sådant som rör den interna fördelningen av ansvar inom den nya myndigheten. Detsamma gäller frågor om vilka personalkategorier som kan förekomma. Utskottet noterar att Lagrådet tidigare (prop. 2003/04:78, bilaga

4) uttalat att reglerna om olika åklagares behörighet är komplicerade och svåröverskådliga och att de sakliga lösningarna på flera punkter förefaller diskutabla. Lagrådet har framhållit att det är önskvärt att reglerna snarast blir föremål för en grundlig översyn. Utskottet utgår från att en sådan översyn kommer till stånd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Åklagarorganisationen en myndighet, punkt 1 (m)

av Beatrice Ask (m), Jeppe Johnsson (m) och Cecilia Magnusson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag till riktlinje för åklagarväsendets organisation och regeringens förslag till lag om ändring i rättegångsbalken samt tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om åklagarorganisationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2004/05:Ju15 yrkandena 1 och 2 samt avslår proposition 2004/05:26 punkterna 1 och 2.

Ställningstagande

Vi anser att det finns rationaliseringsvinster med att avveckla myndigheterna inom åklagarväsendet. Vi ställer oss således bakom denna enmyndighetslösning. De resurser som kan frigöras med en sådan förändring bör dock användas på ett helt annat sätt än till att inrätta nationella utvecklingscenter. Vi ifrågasätter om metodutvecklingsarbetet skall bedrivas på det sätt som föreslås i regeringens proposition. Vi menar att metodutvecklingen bör ske inom polisen men i nära samverkan med åklagarmyndigheten. Frågor om rättsutvecklingen bör hållas samman hos Riksåklagaren och inte splittas upp genom att fördelas på olika enheter ute i landet.

Vi förordar alltså att de nuvarande regionala nivåerna behålls även inom den nya myndigheten, främst för att underlätta styrningen av åklagarverksamheten. Vid den regionala nivån skall även vissa personalfrågor hanteras. Vidare skall respektive regional nivå arbeta för att utveckla samarbetet med polisen, främst vad gäller det löpande operativa arbetet. Vid denna regionala nivå skall även överprövningsverksamheten hanteras. Arbetet vid respektive region skall ledas av en överåklagare. Vi anser alltså att regeringens förslag bör avslås samt att regeringen bör ges i uppdrag att återkomma till riksdagen med ett nytt organisationsförslag med den inriktning vi nu förordar.

2. Ett fristående tillsynsorgan, punkt 2 (fp, kd)

av Johan Pehrson (fp), Torkild Strandberg (fp) och Olle Sandahl (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ett fristående tillsynsorgan. Därmed bifaller riksdagen motion 2004/05:Ju14.

Ställningstagande

Vi anser att det är principiellt tveksamt att en myndighet utövar tillsyn över sig själv. En sådan ordning riskerar att skada förtroendet för verksamheten. Vi förordar därför ett fristående tillsynsorgan för åklagarväsendet. Ett sådant organ bör även kunna utöva tillsyn över polisväsendet.

Vi noterar att det pågår arbete med att förbereda direktiv till en utredning om hur förundersökningar mot poliser och åklagare skall handläggas. Inom ramen för den utredningen bör även frågan om tillsyn tas upp. Regeringen bör ges i uppdrag att beakta det nu anförda vid beredningen av direktiven till utredaren.

Särskilda yttranden

1. Åklagarorganisationen en myndighet, punkt 1 (fp)

Johan Pehrson (fp) och Torkild Strandberg (fp) anför:

Vi har med anledning av den nu aktuella propositionen väckt motion Ju12. I den tar vi upp frågan om att lägga ner Ekobrottsmyndigheten. Eftersom motionen i stället kommer att behandlas i budgetärendet hänvisar vi här till vårt särskilda yttrande som fogas till utskottets betänkande 2004/05:JuU1.

2. Jäv för åklagare, punkt 3 (v)

Rolf Olsson (v) anför:

Jag anser att det är viktigt att åklagarverksamheten åtnjuter ett högt förtroende. I det sammanhanget spelar jävsreglerna en viktig roll. Jag utgår från att den satsning på en särskild funktion i det centrala myndighetskansliet som skall ha till uppgift att bl.a. utöva systematisk tillsyn och att handlägga klagomål mot anställda inom åklagarväsendet bidrar till att jävsreglerna får genomslag i praktiken. Jag har därför valt att inte reservera mig till förmån för motion Ju13.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2004/05:26 En ny åklagarorganisation:

1. Regeringen föreslår att riksdagen godkänner regeringens förslag till riktlinje för åklagarväsendets organisation.
2. Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i rättegångsbalken.

Följdmotioner

2004/05:Ju13 av Rolf Olsson m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att frågan om regler för åklagares jäv bör utredas.

2004/05:Ju14 av Olle Sandahl m.fl. (kd):

Riksdagen begär att regeringen återkommer till riksdagen med förslag om en helt fristående tillsynsorganisation vad gäller den nya åklagarorganisationen.

2004/05:Ju15 av Beatrice Ask m.fl. (m):

1. Riksdagen avslår regeringens förslag till riktlinje för åklagarväsendets organisation.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att inrätta en central åklagarmyndighet med reformerade regionala instanser.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i rättegångsbalken

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 2 och 5–7 §§ rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.**2 §¹**

Riksåklagaren är under regeringen högste åklagare och har ansvaret för och ledningen av åklagarväsendet.

Vice riksåklagaren är riksåklagarens ställföreträdare. I övrigt får vice riksåklagaren i den omfattning som riksåklagaren bestämmer utföra de åklagaruppgifter som riksåklagaren får utföra.

Om det finns särskilda skäl får regeringen, efter anmälan av riksåklagaren, förordna en överåklagare att för viss tid fullgöra åklagaruppgifter som får utföras av vice riksåklagaren.

Under riksåklagaren har *de överåklagare som är myndighetschefer inom åklagarväsendet ansvaret för och ledningen av åklagarverksamheten.*

Under riksåklagaren har *överåklagare ansvaret för åklagarverksamheten inom särskilda områden.*

5 §²

Riksåklagaren, överåklagare som är myndighetschefer inom åklagarväsendet och vice överåklagare till dessa överåklagare får överta uppgifter som skall utföras av lägre åklagare.

Riksåklagaren, överåklagare och vice överåklagare får överta uppgifter som skall utföras av lägre åklagare.

6 §³

Om det för åklagare beträffande visst brott finns omständighet som skulle utgöra jäv mot domare, får han eller hon inte ta befattning med förundersökning, åtal för brottet eller annan åtgärd enligt denna balk. Detsamma gäller vid fullgörandet av andra åklagaruppgifter.

Jäv får inte grundas på åtgärd som en åklagare har vidtagit på tjänstens vägnar, eller gärning som förövats mot honom eller henne i eller för hans eller hennes tjänst.

Även om en åklagare är jävig, får han eller hon vidta åtgärder som inte utan fara kan uppskjutas.

En fråga om jäv mot åklagare prövas av *den överåklagare som är chef för den myndighet där åkla-*

En fråga om jäv mot åklagare prövas av en överåklagare. Jäv mot vice riksåklagaren och biträ-

¹ Senaste lydelse 2003:338.

² Senaste lydelse 2001:280.

³ Senaste lydelse 2001:280.

garuppgiften fullgörs. Riksåklagaren prövar dock jäv mot vice riksåklagaren och andra åklagare som finns vid Riksåklagaren, överåklagare och vice överåklagare. Jäv mot riksåklagaren prövas av honom eller henne.

dande åklagare till riksåklagaren, överåklagare och vice överåklagare prövas dock av riksåklagaren. Jäv mot riksåklagaren prövas av honom eller henne.

7 §⁴

Inom åklagarväsendet får det finnas biträdande åklagare. Dessa åklagare får i den omfattning som regeringen bestämmer utföra uppgifter som skall utföras av allmän åklagare. Väckande eller fullföljande av åtal i Högsta domstolen får dock inte beslutas av någon annan än riksåklagaren.

Riksåklagaren och, i den omfattning regeringen bestämmer, överåklagare som är myndighetschefer inom åklagarväsendet får förordna extra åklagare att utföra uppgifter som skall utföras av annan allmän åklagare än riksåklagaren eller vice riksåklagaren. Riksåklagaren får också förordna extra åklagare att utföra talan i Högsta domstolen.

Det får även finnas extra åklagare inom åklagarväsendet. Regeringen bestämmer i vilken omfattning extra åklagare får förordnas att utföra uppgifter som skall utföras av annan allmän åklagare än riksåklagaren eller vice riksåklagaren. Riksåklagaren får förordna extra åklagare att utföra talan i Högsta domstolen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

⁴ Senaste lydelse 2004:402.